Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	14C/64/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1215203090
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jana Štepániková
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2018:1215203090.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Štepánikovou v právnej veci žalobcu: I.. U.. Z. Ď., E.: XX.X.XXXX, I.: G. XX, I., zastúpeného: Mgr. Peter Zelenay, B.S.B.A., advokát, so sídlom: 29. Augusta 19, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika v zastúpení Paneurópska vysoká škola , so sídlom: Tomášikova 20, Bratislava, IČO: 36 077 429, zastúpenému: SCHWARZ advokáti, s.r.o., so sídlom: Podbrezovská 40, Bratislava, IČO: 36 858 285, o náhradu škody s príslušenstvom a o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 200 € titulom náhrady škody s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 10.8.2015 do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 5 000 € v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu žalobcu zamieta.

IV. Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva náhrada trov konania vo výške 23,84 %.

V. Žalovanému sa proti žalobcovi priznáva náhrada trov konania vo výške 76,16 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi náhradu škody vo výške 20.200,- EUR, uhradiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- EUR, a trovy konania, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Na návrh žalobcu súd na pojednávaní dňa 27.6.2018 súd pripustil zmenu petitu nasledovného znenia: Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi náhradu škody vo výške 20 200 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 10.8.2015 do zaplatenia. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000 €. Žalovaný je povinný žalobcovi nahradiť trovy konania.
Žalobca svoj návrh odôvodnil nasledovne ; uznesením Vlády Slovenskej republiky č.725 zo dňa 14.7.2004 bol udelený štátny súhlas právnickej osobe Bratislavská akademická spoločnosť, n. o., na pôsobenie ako súkromná vysoká škola s názvom Bratislavská vysoká škola práva, v súčasnosti s názvom Paneurópska vysoká škola, na používanie ktorého bol udelený súhlas uznesením Vlády Slovenskej republiky č. 411/2010 zo dňa 23.6.2010.
Rozhodnutím dekana Fakulty práva Bratislavskej vysokej školy práva zo dňa 30.10.2007, č. XXXX/XXXX. Bol poškodený U.. Z. Ď. vylúčený zo štúdia, poškodený dňa 25. 11. 2007 požiadal rektora Bratislavskej vysokej školy práva o preskúmanie rozhodnutia dekana Fakulty práva Bratislavskej vysokej školy práva zo dňa 30.10.2007, č. XXXX/XXXX, bol poškodený U.. Z. Ď. vylúčený zo štúdia.

Poškodený dňa 25.11.2007 požiadal rektora Bratislavskej vysokej školy práva o preskúmanie rozhodnutia dekana Fakulty práva Bratislavskej vysokej školy práva zo dňa 30. 10. 2007 Č.. XXXX/ XXXX.
Rektor Bratislavskej vysokej školy práva rozhodnutím zo dňa 5.12.2007, č. 116/R-2007, potvrdil rozhodnutie dekana Fakulty práva Bratislavskej vysokej školy práva zo dňa 30. 10. 2007, Č.. XXXX/ XXXX, o vylúčení poškodeného zo štúdia.
Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 11.10.2011, č. k. 3S 25/2008-58, zrušil rozhodnutie rektora Bratislavskej vysokej školy práva zo dňa 5.12.2007, č.116/R-2007, podľa ust. § 250 ods. 3 OSP pre nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov. Rozsudok bol doručený právnemu zástupcovi poškodeného a nadobudol právoplatnosť dňom 9. 2. 2012.
Žalobca bol opätovne prijatý na štúdium 2. Ročníka v bakalárskom študijnom programe právo, študijný odbor 3.4.1. právo, na Fakulte práva Paneurópskej vysokej škole v akademickom roku 2010/2011. Žalobca bol povinný uhradiť školné vo výške 2.200,- EUR ako podmienku zápisu na štúdium. Školné bolo uhradené dňa 22.10.2010.
Žalobca sa touto žalobou v zákonnej 3-ročnei premlčacej lehote domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nezákonným rozhodnutím rektora Bratislavskej vysokej školy práva zo dňa 5.12.2007, Č..XXX/R-XXXX, ktoré bolo pre nezákonnosť zrušené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. 10. 2011, č. k. 3S 25/2008-58, ako aj škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom spojeným so zrušeným nezákonným rozhodnutím.
V priamej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím žalobca, pokiaľ chcel realizovať jeho právo na vzdelanie v študijnom odbore 3.4.1 právo musel byt opätovne prijatý na štúdium bakalárskeho študijného programu právo v tomto študijnom odbere a opakovane bol zapísaný na štúdium do 2. ročníka, a teda musel opakovane uhradiť školné vo výške 2 200 EUR, čím mu vznikla škoda, náhradu ktorej si týmto uplatňuje.
Žalobca si týmto podaním uplatňuje aj náhradu škody spočívajúcej v ušlom príjme z výkonu právnickej profesie za 1 kalendárny rok ,o ktorý sa mu predĺžilo štúdium študijného programu právo v priamej príčinnej súvislosti s vyššie uvedeným nezákonným rozhodnutím, a to vo výške 1500 Eur mesačne t.j. celková výška ušlého príjmu činí 18000 Eur. Žalobca pri určení mesačnej výšky príjmu vychádzal z výšky priemerného platu v profesii právnik v regióne Bratislava. V prípade, že uvedená výška bude medzi účastníkmi sporná, žalobca navrhuje vykonať dokazovanie podľa uváženia súdu expertným stanoviskom niektorej zo spoločnosti, ktorá sa zaoberá analýzou platov, napr. Profesia, spol. s r. o.
Žalobca si touto žalobou uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej vyššie uvedeným nezákonným rozhodnutím vo výške 5.000 Eur vzhľadom na okolnosti jej vzniku, ako vzhľadom na jeho osobu a následky, ktoré mu vznikli v súkromnom živote a spoločenskom uplatnení. Žalobca sa cíti hlboko zasiahnutý nezákonným rozhodnutím a postupom ktorý mu predchádzal, a to napriek tomu, že žalobca sa opakovane pokúšal vysvetliť škodcovi nezákonnosť jeho postupu a rozhodovania.
Žalobca si touto žalobou uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 Eur spôsobenej v priamej súvislosti s vyššie uvedeným zrušujúcim rozsudkom súdu, v dôsledku ktorého bol na poškodeného vyvíjaný bezprecedentný neférový tlak zo strany akademického hodnostára škodcu. Žalobca sa cíti hlboko dotknutý takýmto konaním.
2. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, prednesmi právnych zástupcov účastníkov, listinnými dôkazmi ;

3. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol: ,,Rozhodnutím rektora o vylúčení zo štúdia resp. o potvrdení rozhodnutia dekana o vylúčení zo štúdia v dôsledku tohto rozhodnutia som musel opakovane absolvovať prijímacie konanie na štúdium. Naviac musel som zopakovať druhý ročník v rámci študijného programu právo - bakalárskej formy štúdiu. A keďže išlo o štúdium na suk. vysokej škole musel som duplicitne uhradiť školné za absolvovanie, za možnosť študovať v tomto 2. ročníku. mám teda za to, že v spojení s prijímacím konaním a s povinnosťou zaplatiť školné my v priamej príčinnej súvislosti s uvedenými rozhodnutiami akademických funkcionárov vznikla škoda uvedená v žalobe. Ďalej mám za to, že mi vznikla škoda aj tým, že nech by som sa akokoľvek snažil tak do môjho odchodu do dôchodku do roku 2023 13.12. nemôžem, resp. budem môcť vykonať o jeden rok menej právnickej praxe, práve z dôvodu, že moje štúdium sa v dôsledku uvedených rozhodnutí predlžilo o 1 rok. Čiže nebudem môcť vykonať prax 14 rokov, ale len 13 rokov, s tým, že tento 14 rok, resp. príjem za 14.rok predstavuje škodu, ktorá mi vznikla v priamej príčinnej súvislosti z uvedenými rozhodnutiami akademických funkcionárov. Čo sa týka špecifikácie výšky škody, ktorá mi vznikla v tejto súvislosti požiadal som organizáciu, ktorá sa tým zaoberá PROFESIA s.r.o., požiadal som ich o analýzu vývoja platov právnikov zodpovedajúcej praxe, od 10 do 15 rokov za posledné obdobie. Túto analýzu mi poskytli od r. 2008 až po tento rok, s tým,

že v zmysle tejto analýze celkový mesačný plat v r. 2016 predstavuje 1 518 Eur a zároveň uviedli, že na základe ich údajov priemerný plat právnika v BA regióne ročne rastie tempom 3% p.a.. Chcel by som sa ešte vrátiť k škode vo výške 2 200 Eur ktorá vznikla ako duplicitne uhradené školné. Čo sa týka nemajetkovej ujmy by som chcel povedať, že túto časť považujem za úplne najdôležitejšiu v mojej žalobe, nakoľko ako som povedal už pred chvíľou cieľom tohto súdneho konania z môjho pohľadu je dosiahnutie nejakej formy satisfakcie, a to z viacerých dôvodov. Jedným je nezákonné rozhodnutia akademických funkcionárov, v dôsledku ktorých som bol vylúčený zo štúdia, a ktoré sa ukázali ako nezákonne, ale tieto rozhodnutia sa ma dotkli obzvlášť preto, že som sa opakovane snažil vysvetliť svoju pozíciu rektorovi paneur. vysokej školy a to minimálne 2 listami adresovanými už z výkonu trestu odňatia slobody. Avšak tento môj hlas nebol vypočutý. Aj vyjadrenie, ktoré bolo súdu doručené nedávno nesvedčí o tom, že by si paneur. vysoká škola uvedomila svoju chybu, že by bola schopná nejakej sebareflexie, a že by sa pokúsila v nejakej forme, nejakým spôsobom poskytnúť aspoň čiastočnú čo i len nemateriálnu satisfakciu."
Vo svojej záverečnej reči žalobca uviedol: Žalovaný hovorí o hľadaní hlavnej príčiny vzniku povinnosti žalobcu zaplatiť duplicitné školné. Súhlasíme s tým že sa treba sústrediť na hľadanie hlavnej príčiny avšak hlavnú príčinu tejto povinnosti vzniku tejto povinnosti vidíme v samotnom nezákonnom rozhodnutí ba dokonca v oboch nezák. rozhodnutia lebo obe boli KS BA zrušené ako a ďalej túto príčinu vidíme aj v sérii nesprávnych úradných postupov kt. vydaniu týchto rozh. predchádzali. Žalobca totižto požiadal žalovaného o prerušenie štúdia následne ho požiadal o možnosť vykonať ďalšie 2 potrebné skúšky aby dosiahol plný počet kredit avšak s týmito žiadosťami sa žalovaný nevysporiadal tak ako sa mal vysporiadať rozhodol o vylúčení zo štúdia, nekvalifikovane a nezákonne. Pre nedostatočné odôvodnenie boli obed tieto rozhodnutia zrušené. Nesprávnym úradným postupom a obomi nezák. rozhodnutiami žalobca mi znemožnil využiť riadne postupy na prerušenie štúdia na dorobenie potrebných skúšok a túto situáciu vlastne spôsobil sa ma neskôr mi ju dával za vinu a aj to nekvalifikovaným spôsobom. Čiže ak hľadáme hlavnú príčinu vzniku povinnosti zaplatiť duplicitné školné tak myslíme si že ju treba vidieť práve v sérii nezákonných krokov kt. vyústili do 2 nezák. rozhodnutí. Je úplne prirodzené keďže v dôsledku týchto rozh. žalobca bol povinný sa opätovne zapísať na štúdium a teda opätovne zaplatiť školné že toto pociťujeme ako ujmu na majetku kt. teda žiadame aby nám bola nahradená. Čo sa týka ušlého zisku je nad slnko jasnejšie že v dôsledku opakovania jedného ročníka sa predĺžil celkový počet rokov štúdia a logicky sa tým o tento rok skrátil celkový počet rokov počas kt. žalobca mohol a môže užívať benefity toho štúdia. Taký je stav k času kedy bolo vydané nezák. rozhodnutia od kt. odvodzujeme svoje nároky. Skutočnosti kt. nasledovali potom z akého dôvodu žalobca nevykonáva právnu prax tak ako je chápaná vo všeob. sú podľa nášho názoru irelevatné. K skráteniu doby počas kt. žalobca mohol využívať a môže využívať jeho nadobudnuté vedomosti tak či tak došlo. K nemajetkovej ujme žalobca a k žalobcovi je treba podľa nášho názoru zo strany kon. súdu pristupovať tak akoby túto ujmu pociťovala ktorákoľvek iná osoba v obdobnom postavení. Mám zato že nikomu a teda ani žalobcovi nie je príjemné keď si orgán kt. štát zveril určité právomoci tieto právomoci vysvetľuje nesprávnym spôsobom a v dôsledku toho vydáva nezákonné rozhodnutia. K odôvodneniu samotnej ujmy sme už hovorili dostatok v predchádzajúcich našich prednesoch toto som len považoval za potrebné to zdôrazniť. Pridržiavame sa žalobného návrhu a navrhujeme konajúcemu súdu aby rozhodol podľa nášho žalobného návrhu pričom výška samotnej nemajetkovej ujmy ešte raz zdôrazňujem je na posúdení konajúceho súdu a mala by zodpovedať nemajetkovej ujme ktorú by ktorákoľvek iná osoba pociťovala na mieste žalobcu v obdobnej situácii. Keďže sme boli povinný uviesť konkrétnu čiastku tak sme ju uviedli v tom rozsahu ako je uvedená v našom žalobnom návrhu ale konečné vyhodnotenie rozsahu zásahu je na súde."
4. Právny zástupca žalobcu vo svojom prednese uviedol: ,,V tejto súvislosti by som sa pridržal a odkazujem na naše písomné vyjadrenie, ktoré sme dali súdu a z podanej žaloby je zrejmé, že môj klient sa prostredníctvom žaloby domáha náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Tento zákon presne vymedzuje kto je zodpovedným subjektom pričom takýmito subjektami môže byť len štát, obec, alebo VÚC. Predmetný zákon ďalej presne určuje orgány, kt. majú konať v mene štátu ako škodcovi a súdy v početnej judikatúre v týchto veciach poukázali na to, že určenie orgánu boli v mene štátu koná, nie je otázkou pasívnej legitimácie, ale otázkou podmienok konania. Štát je totiž to len jeden, a nemôže existovať viacero pasívne legitimovaných subjektov. Zistenia určenia orgánom, kt. majú v mene štátu konať, je tak úlohou súdu v rámci skúmania podmienok konania. V zmysle uvedeného je podľa nášho názoru zodpovedným orgánom SR v zastúpení Paneurópskej vysokej školy, ako kompetentný orgán štátu ako PO, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach a povinnostiach FO a PO v oblasti verejnej správy.
Rozhodnutie R/20/1981 a sp.zn 6CDo/149/2011, kde súdy rozoberali túto otázku. V rámci prednesu žaloby odkazujem na jej písomné podanie ako aj na naše písomné vyjadrenie."

Vo svojej záverečnej reči uviedol: ,,Vážený súd vzhľadom na prednes dnešnej záverečnej reči môjho klienta len v stručnosti doplním pár vecí k tejto kauze. V prvom rade poukazujem tak ako som uviedol v úvode dnešného pojednávania že naše návrhy, dôvody a právnu argumentáciu sme súdu podrobne zhrnuli v písomnom odôvodnení kt. sa v plnej miere pridržiavame. Mám teda zato že súdu sme poskytli komplexný právny pohľad na celú kauzu opodstatnenosť uplatneného nároku prostredníctvom inštitútu náhrady škody podľa lex specialis zákona č.514/2003 Z. z. vrátane zákonnej argumentácie podporenej konkr. dôkazy. V nadväznosti na uvedenú právnu stránku nami uplatňovaného nároku by som v rámci svoje záv. reči v stručnosti apeloval aj na celkovú ľudskú stránku veci kt. by podľa môjho názoru súd v tejto veci mal zohľadniť a to najmä vzhľadom na nespornú dlhodobú aktívnu snahu žalobcu o nápravu spôsobenej nespravodlivosti a dlhodobý negatívny postoj žalovaného k vyriešeniu tohto prípadu. Váž. súd v danom prípade som presvedčený že sú naplnené všetky zákonné podmienky a predpoklady aby súd žalobcovi priznal náhradu škody v intenciách citovaného zákona 514/2003 Z.z. a to v celom rozsahu."

5. Právny zástupca žalovaného vo svojom prednese uviedol: ,,V prvom rade sa pridržiavame podaných písomných podaní, žiadame žalobu v plnom rozsahu zamietnuť a zaviazať žalobcu na náhradu trov konania. V zmysle kontradiktornosti popierame skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré tu odzneli, resp. ktoré odzneli v písomných podaniach. Vyjadrovať sa však budeme k tým, ktoré majú podľa nášho názoru právny význam. K otázke pasívnej legitimácie, možno budem troška polemický vo vzťahu k prednesu PZ žalobcu, pretože je zodpovedanie znamená, ktorý subjekt bude žalovanou stranou, t.j. či to bude štát, kde súhlasím, že viac štátov nie je, alebo to bude in ý subjekt práva. Otázka kto je orgánom zastupujúcim štát je otázkou subsidiárnou zodpovedaniu si tej prvej. Zdôrazním len pracovne budem sa venovať obidvom alternatívam. Ak je štát pasívne legitimovaný tak namietame právny výklad žalobcu, že by orgánom konajúcim v mene štátu mal byť paneurópska vysoká škola - nezisková organizácia (NO). Avšak v jednom aj druhom prípade. Ak by to bolo ministerstvo alebo PEVŠ máme za to, že tento nárok zanikol, z dôvodu preklúzie, viď §15 a nasl. 514/2003.
Predovšetkým vychádzajúc zatiaľ len z emailu, kt. bol predložený ako dôkaz je zrejme, že tento právny úkon bol adresovaný rektorovi, pričom bolo už KS judikované vo veci žalobcu, že rektor ako taký nie je správnym orgánom a nie je predmetom súdneho prieskumu a tobôž nie je subjektom nejakých práv a povinností, a týmto je len PEVŠ NO. Táto predbežná žiadosť ak by aj mala všetky náležitosti a bola riadne podpísaná nikdy nebola riadne doručená, nikdy sa nestala perfektným právnym úkonom, kt. by mohol spôsobovať akékoľvek právne následky. Nie sú podľa nášho názoru splnené základné formálne a hmotnoprávne predpoklady uplatneného nároku.
K jednotlivým nárokom, k duplicitnému zaplateniu školného, podotýkam v úvodzovkách, uvádzame, že zaplatenie školného bolo základnou povinnosťou študenta študujúceho na súkromnej vysokej škole a dávam do pozornosti to, že žalobca z objektívnych dôvodov, t.j. právoplatný rozsudok odsudzujúci na trest odňatia slobody a následný výkon trestu slobody znemožnil žalobcovi si plniť študijné povinnosť, z dôvodov za ktoré si plne zodpovedá žalobca sám, a preto objektívne nesplnil podmienky vyžadované od študentov, a rovnako dôvod na vylúčenie študenta zo štúdiu pre právoplatné odsúdenie za úmyselný trestný čin boli dané a naďalej pretrvávali v rozhodnom období, preto skutočnosť, že jeho manželka žalobcu zaplatila školné bolo v príčinnej súvislosti s tým, že žalobca mal záujem pokračovať naďalej v štúdiu a tento poplatok by musel zaplatiť ktokoľvek, kto rok absentuje vo výučbe. Napriek tomu žalobca naďalej pokračoval v štúdiu následne. Škola mu v tomto vyšla nadštandardne v ústrety. A čo sa týka rozhodnutí, ktoré dáva žalobca za základ tohto konania tie sa týkali formálnych nedostatkov avšak nebolo spochybnené že by neboli objektívne skutočnosti pre ktoré sa nemohol zúčastňovať štúdia. Máme za to, že tým, že žalobca je dlhodobo v hmotnej núdzi o čom má aj manželka vedomosť, z tohto dôvodu sa nám javí ako nedôveryhodné, že by poskytovala žalobcovi pôžičku, najmä pri vedomosti, že by ju nedokázal splatiť. A preto to považujeme za majetkový úbytok p. Ď..
K ušlému zisku len stručne. V prvom rade absentuje akýkoľvek kauzálny nexus, t.j. bezprostredná príčina medzi tvrdením porušení práv a tvrdenou škodou. Žalobca doteraz nevykonáva profesiu právnika, tým, že je naďalej dlhodobo v hmotnej núdzi vedie len z mojej vlastnej vedomosti súdne spory voči vydavateľstvu, ktoré zastupujem. A preto tvrdiť, že sa nestal právnikov v dôsledku konania alebo nekonania žalovaného je čistou špekuláciou, rovnako ako ten model, že akú mzdu by dostával ako právnik so 14.ročnou praxou. Navyše tu absentuje jedna podstatná vec, táto analýza vychádza z analýze vzorky právnikov, ktorí sú zamestnaní. Sú to stovky možno tisícky právnikov, ktorí sú nezamestnaní, nemajú žiaden príjem a na rozdiel od žalobcu nemajú žiadny záznam v registri trestov.

K uplatneným nárokom nemajetkovej ujmy tieto považujeme za nepreukázané, špekulatívne a to aj z ohľadom na absenciu akejkoľvek príčinnej súvislosti ale aj na skutočnosť, že žiadnu ujmu žalobca nepreukázal."
Vo svojej záverečnej reči uviedol: ,,Žiadame zamietnuť žalobu v celom rozsahu a zaviazať žalobcu na náhradu trov konania. Máme zato že žiadny s uplatňovaných nárokov neobstojí. Ide o účelovo vygenerované nároky a pred týmto súdom aj nepreukázané. V prvom rade poukazujem na ustálenú prax ÚS ktorú je potrebné aplikovať vo svetle výkladu právnych otázok v tomto spore a to aj v súvislosti s údajnou hlavnou príčinou ktorou mali byť nezákonné rozhodnutia orgánu štátnej správy kt. naozaj boli zrušené z dôvodu existencie určitých formálnych nedostatkov avšak po vecnej a skutkovej stránke nevznikol žalobcovi žiadny nárok ani by mu nebol býval vznikol bez ohľadu na formálne chyby rozhodnutí na kt. sa žalobca odvoláva. Žalobca by musel vynaložiť školné nakoľko s príčin kt. boli výlučne na jeho strane t.j. výkon trestu odňatia slobody nemohol zúčastňovať výučby a plniť si povinnosti študenta taktiež poukazujeme na to, že žalobca doposiaľ svoje vzdelanie právnicke nedokončil 2.stupňom. Napriek tomu že túto možnosť mal nielen na škole PEVŠ ale aj na ďalších vysokých školách kde napríklad aj ako študent bol. Poukazujem napríklad i na skutočnosť že pán žalobca žaluje okrem ďalších 150 konaniach mimo iného aj Univerzitu Komenského a hodnotíme práve s toho ľudského pohľadu ním uplatňované nároky ako špekulatívne, zneužívajúce súdny systém kde žalobca dokonca žaluje aj centrum právnej pomoci vo viacerých sporoch. Existenciu žiadneho s nárokov neosvedčil a z dôvodu opatrnosti opätovane namietame splnenie formálnych predpokladov a lehôt prekluzívnych podľa zákona o zodpovednosti za škodu vo výkone verejnej moci preto žiadame žalobu v celom rozsahu zamietnuť a nahradiť trovy konania."
6. Uznesením vlády SR č.725 zo dňa 14.7.2004 bol udelený štátny súhlas na pôsobenie súkromnej vysokej školy s názvom Bratislavská vysoká škola práva.

7. Uznesením vlády SR č.411 zo dňa 23.6.2010 bola schválená zmena názvu súkromnej vysokej školy Bratislavská vysoká škola práva na Paneurópska vysoká škola.

8. Rozhodnutím dekana č. 3523/2007 zo dňa 31.10.2007 bol žalobca vylúčený zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo študijného poriadku BVŠP.

9. V liste zo dňa 5.12.2007 č. 116/R - 2007 adresovanom žalobcovi rektor Bratislavskej vysokej školy práva okrem iného uviedol: ,,Na základe opätovného dôkladného posúdenia všetkých skutočností Vám týmto oznamujem, že Vašej žiadosti nemôžem vyhovieť, stotožňujem sa s predmetným rozhodnutím dekana Fakulty práva BVŠP a Vaše vylúčenie zo štúdia potvrdzujem."

10. Rozsudkom č.k. 3S 25/2008-58 zo dňa 11.10.2011 Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie Rektora Paneurópskej vysokej školy č. 116/R/2007 zo dňa 05.12.2007 a rozhodnutie Dekana fakulty práva paneurópskej vysokej školy č. 3523/2007 zo dňa 31.10.2007 zrušil podľa ust. § 250 ods. 3 O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 376,11 Eur.

11. Oznámením o povolení prestupu zo dňa 15.10.2010 číslo: SOP -725/2010 dekan Fakulty práva PEVŠ povolil žalobcovi prestup z Právnickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, štúdium v bakalárskom študijnom programe právo1 študijný odbor 3 4.1 Právo, 2. Štúdia: externé štúdium, na Fakultu práva Paneurópskej vysokej školy v Bratislave, bakalárske štúdium v študijnom programe právo. Študijný odbor 3.4. I právo, 2. ročník, forma štúdia: externé štúdium, v akademickom roku 2010/2011. V oznámení bolo ďalej uvedené, že podmienkou štúdia na fakulte práva PEVŠ je riadny zápis na štúdium v stanovenom termíne, zápis je potrebné zrealizovať; do 7 dní odo dňa doručenia oznámenia o povolení prestupu. Zároveň tam bolo uvedené čo je potrebné predložiť pri zápise a to konkrétne v bode 4) - ústrižok zloženky o zaplatení školného alebo doklad o uskutočnenom bezhotovostnom prevode. Školné bolo uvedené vo výške 2.200 €.

12. Ako vyplýva z výpisu z účtu VÚB banky zo dňa 9.2.2015 školné vo výške 2.200€ bolo uhradené dňa 22.10.2010 z účtu pani A. Ď..

13. Mailom zo dňa 9.2.2015 bola doručená žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie na náhradu škody rektorovi Paneurópskej vysokej školy.

14. Bývalá manželka žalobcu pani Ing. A. Ď. vo svojom písomnom vyhlásení zo dňa 18.10.2018 uviedla: ,,Školné vo výške 2.200ľ Eur uhradené dňa 20.10.2010 v prospech Paneurópskej vysokej školy som ako pôžičku poskytla môjmu vtedajšiemu manželov, U.. Z. Ď., poskytnutie peňažných prostriedkov na úhradu školného bolo pre mňa prirodzené, nakoľko manželovi na štúdiu veľmi záležalo, dlhé roky sa venuje občianskemu aktivizmu a úspešné ukončenie štúdia mu mohlo napomôcť sa opätovne zaradiť do života nielen po ekonomickej stránke. Nespravodlivé rozhodnutia, ktorými bol môj vtedajší manžel vylúčený zo štúdia, sa našej rodiny hlboko dotkli a pociťovali sme ich ako svojvoľné a nespravodlivé, zasahujúce nielen do jeho bežného života, ale aj do našich životov, Pričom nepríjemné následky týchto rozhodnutí pociťujeme až dodnes. Manžel sa s nezákonným postupom a rozhodnutím školy nevedel vyrovnať do takej miery, že bol nútený vyhľadať pomoc u psychologičky Z.. D. G.. Situáciu, ktorá predchádzala vydaniu oboch rozhodnutí som dôverne poznala, nakoľko som sa snažila vtedajšiemu manželovi pomôcť ju úspešne zvládnuť. O to väčšie bolo moje sklamanie a rozčarovanie z postupu školy. Namiesto pocitu zadosťučinenia sa však sklamanie, rozčarovanie a naviac aj strach spájajú na podiv aj s rozhodnutím súdu o zrušení rozhodnutia o vylúčení manžela zo štúdia. V tom čase študovala na PEVš aj naša dcéra a nátlak na to, aby bývalý manžel uhradil škole trovy konania, hoci škola v konaní nebola úspešná, mňa aj bývalého manžela veľmi rozrušili. Bývalý manžel ma síce chcel ochrániť pred touto informáciou, avšak sám tejto požiadavke nemohol vyhovieť, keďže nemal vlastné peňažné prostriedky.

15. Podľa zákona č.514/2003 Z.z.
Podľa §3/1,2 Ods.1 Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Ods.2 Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.
Podľa §4/1 písm.i verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom.
Podľa §5/1,3 Ods.1 Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Ods.3 Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla
Podľa §6/1,2 Ods.1 Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Ods.2 Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.
Podľa §9/1,4 Ods.1 Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Ods.4 Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.
Podľa §15/1,2 Ods.1 Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ods.2 Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.
Podľa §16/1,2,3,4 Ods.1 Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil. Ods.2

Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde. Ods.3 Ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada. Ods.4 Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.
Podľa §17/1,2,3,4 Ods.1 Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Ods.2 V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Ods.3 Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Ods.4 Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.
Podľa §18/1,2,3 Ods.1 Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Ods. 2 Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Ods.3 Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.
Podľa §19/1,2,3 Ods.1Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Ods.2 Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Ods.3 Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

16. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že Rozhodnutím dekana č. 3523/2007 zo dňa 31.10.2007 bol žalobca vylúčený zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo študijného poriadku BVŠP. Následne v liste zo dňa 5.12.2007 č. 116/R-2007 adresovanom žalobcovi rektor Bratislavskej vysokej školy práva okrem iného uviedol: ,,Na základe opätovného dôkladného posúdenia všetkých skutočností Vám týmto oznamujem, že Vašej žiadosti nemôžem vyhovieť, stotožňujem sa s predmetným rozhodnutím dekana Fakulty práva BVŠP a Vaše vylúčenie zo štúdia potvrdzujem."
Rozsudkom č.k. 3S 25/2008-58 zo dňa11.10.2011 Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie Rektora Paneurópskej vysokej školy č. 116/R/2007 zo dňa 05.12.2007 a rozhodnutie Dekana fakulty práva paneurópskej vysokej školy č. 3523/2007 zo dňa 31.10.2007 zrušil podľa ust. § 250 ods. 3 O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 376,11 Eur. V odôvodnení tohto rozsudku je uvedené: ,,Súd konštatuje že v obidvoch rozhodnutiach o vylúčení žalobcu zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek zo strany žalobcu rozhodol v prvom stupni dekan fakulty práva Bratislavskej vysokej školy práva podľa čl. 21 bod 4 a rektor Bratislavskej vysokej školy práva ako odvolací orgán. V zmysle uvedeného poučenia o opravnom prostriedku avšak v oboch

uvedených rozhodnutiach absentujú dôvody prečo bol žalobca vylúčený zo štúdia a rozhodnutia nemajú náležitosti ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku."
Oznámením o povolení prestupu zo dňa 15.10.2010 číslo: SOP -725/2010 dekan Fakulty práva PEVŠ povolil žalobcovi prestup z Právnickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, štúdium v bakalárskom študijnom programe právo1 študijný odbor J ,4.1 Právo, 2. Štúdia: externé štúdium, na Fakultu práva Paneurópskej vysokej školy v Bratislave, bakalárske štúdium v študijnom programe právo. Študijný odbor 3.4. I právo, 2. Ročník, forma štúdia: externé štúdium, v akademickom roku 2010/2011. V oznámení bolo ďalej uvedené, že podmienkou štúdia na fakulte práva PEVŠ je riadny zápis na štúdium v stanovenom termíne, zápis je potrebné zrealizovať; do 7 dní odo dňa doručenia oznámenia o povolení prestupu. Zároveň tam bolo uvedené čo je potrebné predložiť pri zápise a to konkrétne v bode 4) - ústrižok zloženky o zaplatení školného alebo doklad o uskutočnenom bezhotovostnom prevode. Školné bolo uvedené vo výške 2.200 €.
Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že na základe nezákonných rozhodnutí vydaných dekanom a rektorom Paneurópskej vysokej školy bol žalobca vylúčený z 2. Ročníka bakalárskeho štúdia práva. Na to, aby žalobca mohol pokračovať v 2. ročníku štúdia u žalovaného v študijnom odbore právo, musel prejsť znovu prijímacím procesom a opäť zaplatiť žalovanému školné vo výške 2 200 Eur, hoci mal toto školné riadne zaplatené v čase, keď bol Rozhodnutím dekana Č.. XXXX/XXXX zo dňa 31.10.2007 vylúčený zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo študijného poriadku BVŠP, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené listom rektora zo dňa 5.12.2007 č. 116/ R - 2007. Žalovaný tak sám týmito rozhodnutiami, ktoré boli neskôr zrušené Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 25/2008-58 zo dňa 11.10.2011 spôsobil, že odňal možnosť žalobcovi zúčastňovať sa na vyučovacom procese, zbierať kredity, zápočty a zúčastňovať sa skúšok. Na základe takéhoto konania žalovaného nebolo preto ani možné zistiť ako by dopadli študijné výsledky žalobcu a či školné, ktoré zaplatil, by musel hradiť znovu v prípade opakovania ročníka. V tomto prípade, hoci školné bolo žalobcom riadne zaplatené, nebolo využité, nakoľko žalobca bol vylúčený zo štúdia. Je preto nepochopiteľné konanie žalovaného, že na to aby žalobca mohol opätovne študovať ako študent druhého ročníka pýtal si od neho znovu úhradu školného. Tým že žalobca znovu musel školné zaplatiť a tieto prostriedky si musel požičať od bývalej manželky, vnikla žalobcovi škoda o ktorú sa zmenšil majetok jeho manželky a aj jeho majetok, nakoľko túto sumu musí uhradiť, pôžička stále trvá. Školné, ktoré bolo prijaté a nebolo riadne využité a to z dôvodu nezákonných rozhodnutí mal žalovaný žalobcovi vrátiť. Súd mal preto za to, že žalobcom uplatnená škoda vo výške 2 200eur je dôvodná.
Čo sa týka žalobcom uplatnenej náhrady škody vo výške 18 000 Eur titulom ušlého zisku, súd v tieto časti žalobu žalobcu zamietol, pretože mal za to, že žalobca nepreukázal, žeby mu škoda v podobe ušlého zisku vznikla, Nepreukázal, že by mal uzavretú pracovnú zmluvu na výkon právnického povolania. To, že doložil do spisu z internetu výšku priemernej mzdy právnika v tom čase ešte neznamená, že by bol skutočne i žalobca dosahoval takúto mzdu, keďže je verejne známe, že veľká väčšina absolventov-právnikov končila na úradoch práce. Tento uplatnený nárok sa pohyboval len v teoretickej rovine a žalobca ničím nepreukázal reálnosť jeho základu.
Čo sa týka uplatnenej si nemajetkovej ujmy žalobcom v sume 10 000 Eur súd tiež túto žalobu vo zvyšku zamietol, a priznal žalobcovi nemajetkovú ujmu len vo výške 5 000 Eur nakoľko mal za to, že táto suma bode primeraná vzhľadom k útrapám, ktoré si musel žalobca prežiť tým, že bol nezákonne vylúčený zo štúdia a bola mu odopretá možnosť doplniť si vzdelanie. Neistota žalobcu a stres trvali až do právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave. Podlomenie psychiky žalobcu v svojom prehlásení potvrdila aj bývalá manželka žalobcu, ktorá uviedla, že bývalý manžel sa nevedel vyrovnať s takýmto nezákonným postupom a bol nútený vyhľadať. Sumu pomoc psychologičky Z.. D. G. a nepríjemné následky týchto rozhodnutí pociťujú dodnes. Sumu vo výške 5 000 Eur súd považuje za primeranú, keďže žalobcova neistota a psychické vypätie trvali od novembra 2007 do októbra 2011, čiže výška nemajetkovej ujmy žalobcu mesačne činí 102,04 Eur.
Čo sa týka vznesenej námietky premlčania súd mal za to , že nárok žalobcu premlčaný nie je nakoľko rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 35 25/2008 zo dňa 11.10.2011, ktorý napadnuté rozhodnutia o vylúčení žalobcu zo štúdia na Paneurópskej vysokej škole zrušil nadobudol právoplatnosť dňa 09.02.2012 premlčacia lehota v danom prípade začala plynúť dňa 10.02.2012. Z predložených dôkazov je nepochybné, že žalobca podal riadnu žiadosť o predbežné náhradu škody žalovanému ako kompetentnému orgánu dňa 09.02.2015, t.j. v rámci 3 ročnej premlčacej lehoty. Premlčacia 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 tak škody neplynula 6 mesiacov od dňa uplynula až dňa 10.08.2015. žalobca podal žalobu na tunajší súd dňa 10.02.2015.

17. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Súd náhradu trov konania pomerne rozdelil tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 Civilného sporového poriadku nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 CSP. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi. Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy, písomne, v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva a spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a)sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
Podľa § 373 ods. 4 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.
Podľa § 263 ods. 1 ,2 Civilného sporového poriadku, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta. Ak bola v konaní úspešná strana zastúpená viacerými advokátmi, súd určí za prijímateľa náhrady trov konania jedného z nich.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podľa § 376 ods. 1 Civilného sporového poriadku podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (personálna exekúcia). Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).